

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 247: Sanh Tịnh Tín, Có Người Tịnh Niệm Tương Kế, Có Người Không Thể Tịnh Niệm Tương Kế

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 017)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Sanh tịnh tín, hữu tịnh niệm tương kế giả, hữu bất năng tịnh niệm tương kế giả.】 *(Sanh tịnh tín, có người tịnh niệm tương kế, có người không thể tịnh niệm tương kế).*

Quý vị xem câu kinh văn này: “**Nãi chí nhất niệm sanh tịnh tín giả**” (Cho đến một niệm sanh lòng tịnh tín), trong câu này hàm chứa rất nhiều ý nghĩa, quá nhiều quá nhiều. “Nhất niệm”, thời gian này rất ngắn, nhưng công đức lại không thể nghĩ bàn. Ví như ở trong bóng tối, từ trước đến giờ chưa từng thấy ánh sáng, bỗng nhiên giống như tia chớp phóng quang một lần, thời gian tuy ngắn, nhưng vì trước giờ chưa từng có, nay bỗng nhiên phóng quang một cái, quý vị nói xem hy hữu biết bao, khó được biết bao!.

Nó có một lần thì sẽ có lần thứ hai, dần dần nó càng lúc càng dày đặc, đây là hiện tượng tốt. Giống như chúng ta ngày nay, có thể nói là các vị đồng tu đang ngồi tại đây, “cho đến một niệm sanh tịnh tín”; tịnh tín không thể giữ gìn, [nếu] giữ gìn được thì quý vị thành tựu rồi, quý vị thành công rồi. Vì sao không thể giữ gìn? Hiện tại lúc đang nghe “Kinh Kim Cang” thì rất tốt, tâm địa rất thanh tịnh, [đó là] tịnh tín; vừa tan hội, ra bên ngoài nhìn thấy thế giới muôn màu, thì lại không được rồi, tịnh tín lại không còn nữa, lại đi tham đồ, dính mắc vào ngũ dục lục trần rồi.

Đây gọi là “nhất niệm”. Từ “nhất niệm” đến “tịnh niệm tương kế” (niệm thanh tịnh nối tiếp nhau), trong khoảng này có biết bao nhiêu đẳng cấp!. Tịnh niệm tương kế, cứu cánh viên mãn chính là Lý Nhất Tâm Bất Loạn, Lý Nhất Tâm Bất Loạn chính là Pháp Thân Đại Sĩ, [đó mới là] tịnh niệm tương kế. Không thể tịnh niệm tương kế, thời gian có sự khác biệt dài ngắn, tình trạng của

chúng ta hiện nay giống như tia chớp vậy, phóng quang một cái, rồi lại không còn nữa, đây chính là “nhất niệm sanh tịnh tín”.

Cho nên lợi ích của việc nghe kinh rất nhiều, quý vị mỗi ngày đến nghe một lần, mỗi ngày phóng quang một lần, trong hai mươi bốn giờ đồng hồ này có thể phóng quang được mấy lần, thật khó được!. Ngày ngày phóng quang, vài tháng phóng quang liên tục không ngừng, vài năm phóng quang liên tục không ngừng, thì biến thành “tương kế”, công phu liền thành tựu.

Do đây có thể biết, kinh không thể không đọc, không thể không nghe, không nghe thì nhất định sẽ bị cảnh giới bên ngoài dụ dỗ, sẽ bị cảnh giới bên ngoài làm dao động, nguyên nhân ở đâu? Hiện nay sức dụ dỗ của bên ngoài quá mạnh rồi!. Nếu nói rằng “tôi không bị cảnh giới bên ngoài dụ dỗ”, thì nói thật ra, quý vị nhất định là Phật Bồ Tát tái lai; nếu không phải là Phật Bồ Tát tái lai, quý vị làm sao có thể không bị hoàn cảnh bên ngoài dụ dỗ cho được?. Chuyện đó làm không được đâu! Nhất định bị dụ dỗ.

Biện pháp duy nhất bảo vệ chính mình, [là] ngày ngày đọc kinh, ngày ngày nghe kinh. Ngày ngày nghe kinh, [nếu] không có người giảng, hiện nay mọi người có phước báo, có băng ghi âm, có băng ghi hình thì được rồi. Thật tình mà nói, không cần nghe quá nhiều, một bộ kinh nghe lặp đi lặp lại là tốt nhất, một môn thâm nhập; học quá nhiều quá tạp, nhiếp tâm không dễ, quý vị đặc thanh tịnh tâm không dễ. Một bộ kinh có thọ dụng nhất, đạt được lợi ích nhất, nghe lặp đi lặp lại không ngừng, chúng ta mới có thể thành công, mới có hy vọng, bảo vệ chính mình, không bị những sóng to gió lớn của thời đại nhấn chìm, điều này rất quan trọng.